

ידיעות כוזבות במסגרת שירותם הצבאי, הוא אינטרס ניכר ובלוט. זאת, בשים לב לחשיבות שבשמירה לא רק על שלטון החוק במובנו הצר, אלא גם בשמירה על חוסנו המוסרי של צה"ל במובן הרחב, לרבות בשמירה על תדמית הצבא ואמון הציבור בו. עיקרון פומביות הדיון משרת אינטרס חשוב זה, נוכח תרומתו של הפרסום "לגיבוש סדר היום, וסיוע לפרטים בחברה לגבש את השקפותיהם ודעותיהם" (רע"פ 2783/19 קרא נ' מדינת ישראל, פסקה 17 לפסק דינו של כב' השופט סולברג (2.1.2020)). מכאן הכלל, שלפיו חריגה מעיקרון פומביות הדיון תיעשה במשורה ובצמצום "ולעולם תיטה הכף אל עבר פומביות הדיון" (ע"א 5185/93 היועץ המשפטי לממשלה נ' מרום (1995); עניין סטודיו בע"מ לעיל, פסקה 17).

יא. סוף דבר

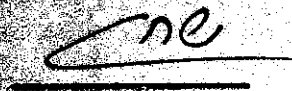
93. קיפח את חייו. מותו הטראגי של מלווה את ההליכים המשפטיים בפרשה זו מראשיתם ועד היום. אין מזור ואין נחמה לכאב הרב של משפחת בית הדין הצבאי מביע תקווה ואמונה כי פרסום פרטי הרכזים בפרשה זו יתרום תרומה ממשית למניעת הישנות מקרים דומים בעתיד.

94. על המשרתים בצה"ל ועל כלל הציבור לדעת ולזכור – העין פקוחה והאוזן כרויה. במקרה זה, ראוי, אפוא, כי אור השמש יאיר על כל חפנים והשמות.

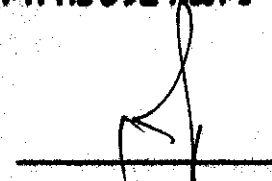
החלטה זו תיכנס לתוקף ביום 6 באוגוסט 2024, עד אז יותר צנ איסור הפרסום על כנו.

• זכות ערעור כחוק.

• ניתנה בלשכה היום, י"ז בתמוז תשפ"ד, 23 ביולי 2024, בבית דין זה.

אב"ד

שופטת

נסח זה כפוף לתיקוני עריכה והגחה.

בעוול (ע"פ 5975/14 **אגבריה נ' מדינת ישראל**, פסקה 65 לחוות דעתו של כב' השופט עמית (31.12.2015); בש"פ 4036/22 **מדינת ישראל נ' נסיבוב**, פסקה 10 (17.6.2022); בש"פ 5417/17 **עיאד נ' מדינת ישראל**, פסקה 18 (14.9.2017); ע"פ 902/06 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 (23.10.2007); ע"פ 11294/03 **פואקה נ' מדינת ישראל**, פסקה 7 (11.4.2006)). בהתאם לכך, אין להיבנות מ"השיהוי" לכאורה של התביעה הצבאית בבקשתה להורות על פרסום שמם של הרכזים, כדי לבסס מסקנה משפטית אשר אינה מעוגנת על אדני הדין. כל זאת בפרט, משבצד התנהלותה של התביעה הצבאית, שוקל בית הדין שיקולים **רחבים נוספים**, ובכללם את האינטרס הציבורי שבפרסום פרטים הנוגעים להליכים משפטיים.

89. **חלופ הזמן** מאז שגובשה עמדת התביעה הצבאית בראשית הליכים, ועד היום מהווה שיקול נוסף במארג השיקולים, והוא חלק משינוי הנסיבות שיש לשקול **עתה** בהכרעה האם לפרסם את פרטיהם של הרכזים, משחלפו **כחמש שנים** מאז התרחשות האירועים הניצבים בבסיס פרשה זו (לחלופ הזמן כשיקול בסוגית איסור פרסום, ראו בדין הכללי, עניין עיתון "הארץ", בפסקה 37; ובפסיקה הצבאית ב"ש 96/20 **אביטל נ' התובע הצבאי הראשי**, בפסקה 19 (2021)).

90. מכל המקובץ עולה, אפוא, כי **טיבן של נסיבות ביצוע העבירה** על ידי הרכזים, **חלופ הזמן** והעובדה כי בשלב זה הם אינם נהנים עוד מחזקת החפות, מקימים במצטבר **אינטרס ציבורי חזק, מיוחד ומשמעותי** לפרסום פרטי זהותם.

91. פרשה זו עוררה עניין ציבורי רב, מדובר **בפרשה טראגית וכואבת** שבמסגרתה מצא את מותו חייל צה"ל, [REDACTED], בנסיבות קשות וכואבות המחייבות את כלל הגורמים הנוגעים בדבר בהפקת לקחים ובנקיטת כל האמצעים המתחייבים למניעת הישנותה. בנסיבות אלה של "עניין ציבורי ברמה כזו" (עניין אליהו לעיל), לא מצאנו ביסוס מספק להמשך איסור הפרסום.

92. צה"ל הוא השתקפותה של החברה הישראלית "צה"ל הוא צבאה של מדינת ישראל, צבא העם. כל אחד ואחת מן האזרחים הוא 'בעל עניין' בצבא. הצבא אינו מתנהל בתוך 'בועה' סגורה ומסוגרת" (מ/9/08 **התובע הצבאי הראשי נ' תא"ל תמיר** (11/6/2009)). בהתאם, אינטרס הציבור בחשיפת כלל הפרטים הנוגעים לפרשה זו, לרבות פרטיהם של החיילים שהורשעו בביצוע עבירות של

2

2

המלחמה בצפון, פסקה 6 לפסק הדין של כב' הנשיאה בייניש (27.11.2007)). הרשעתם של הרכזים בדינם, ובהמשך לכך, בקשתה של משפחת לובטון לביטול צו איסור הפרסום, מהוות במקובץ **נסיבות חדשות** שהתביעה רשאית לשקול, בראי האינטרס הציבורי שבפרסום פרטי פרשה שברקעה קופחו חיי חייל צה"ל (בג"ץ 159/84 **שאהין נ' מפקד כוחות צה"ל באזור רצועת עזה**, פ"ד לט(1) 309, 334 (1985)). זאת בפרט משעה שגם הדין מאפשר, בחלוף הזמן, עיון מחדש בסוגיית איסור הפרסום.

86. **שנית**, מוקשית היא טענת הרכזים אשר לפיה התגבשה בקרבם **ציפייה והסתמכות** שאיסור הפרסום על פרטיהם, שהוטל בתחילת ההליכים המשפטיים, ימשיך לעמוד לעד (דפנה ברק-ארז, "הגנת הציפייה במשפט המנהלי" **עיוני משפט** כז 209, 253 (2003)), שהרי המשיבים לא שינו את מצבם לרעה בעקבות ה"טעות" של התביעה, ככל שהייתה כזו, אלא רק "נהנו" ממנה, לפני משורת הדין (השוו לרע"ב 6956/09 **יונס נ' שירות בתי הסוהר**, פסקה 77 לחוות דעתו של כב' השופט דנצינגר (7.10.2010); רע"ב 3097/08 **פלוני נ' שירות בתי הסוהר**, פסקה 18 (7.12.2008)).

87. זאת ועוד, כבר נקבע כי גם טעות של רשויות התביעה "יש לבדוק **במידתיות**... לא הרי טעות כהחלטה מכוונת" (ע"פ 7621/14 **גוטסדינר נ' מדינת ישראל**, פסקה 46 לחוות דעתו של כב' השופט (כתוארו אז) הנדל (1.3.2017)). בדיקה זו מחייבת שקלול העובדה שהסדר הטיעון **שותק** ביחס לסוגיית איסור הפרסום, וכאשר נשאלו גורמי התביעה הצבאית על כך, ברחל בתך הקטנה, סירבו למסור כל התחייבות להותרת צו איסור הפרסום על כנו. בחינה מידתית של היקף ה"טעות" מחייבת גם התייחסות לכך שההליכים בתיק זה השתרעו על פני **ארבע** שנים (כתבי האישום הוגשו ביום 12 בספטמבר 2019 וגזר הדין ניתן ביום 13 יוני 2023), ומכאן שתקופה בת שלושה חודשים שחלפו מאז ניתן גזר הדין עד למועד הגשת הבקשה לפרסום שמות הרכזים (בספטמבר 2023), אינה לוקה בשיהוי ניכר בראי המכלול.

88. הנה כי כן, במצב דברים זה, אין יכולה להישמע מפי הרכזים כל טענה לפיה הובטח להם שהתביעה תסכים להמשך איסור פרסום פרטיהם. ההיפך הוא הנכון. אף אילו **טענה** התביעה בכך שלא ביקשה את ביטול צו איסור הפרסום מיד לאחר סיום ההליכים המשפטיים, הרי ש"אין מתקנים טעות בטעות ועוול

‘

‘

המשפט... אין מקום להבנות לא רשמיות מאחורי הקלעים, לציזו של הסדר הטיעון הפורמלי" (ע"פ 9097/05 מדינת ישראל נ' ורשילובסקי, פסקה 7 (3.7.2006)). הסתמכותו של המשיב 3, כי פרטיו יאסרו לפרסום לנצח, גם לאחר סיום ההליכים המשפטיים, היא בבחינת תקווה מובנת, משאלת לב, אך אין לה כל אחיזה בפרטי הסדר הטיעון הקונקרטי שנכרת בין הצדדים.

83. משנה תוקף יש לדברים, כאמור, משעה שבא כוח המשיב 2, ציין בהגינותו, שהוא בניגוד לחברו, אכן שאל את גורמי התביעה הצבאית על כך במישרין, וזו נמנעה מהתחייבות במישור איסור הפרסום, ולא הבטיחה דבר. בהתאם לכך, אין נכון לפרש את העובדה כי שתיקתו של הסדר הטיעון במישור פרסום פרטי הרכזים, מאפשרת למשיב 3 לטעון טענת הסתמכות, שלאורה הסתמך על כך שהתביעה לא תבקש את הסרת איסור הפרסום על פרטיו. כל זאת בפרט כאשר שורת הדין מורה כי ברירת המחדל היא הפוכה – ולפיה הכלל הוא פומביות והחריג הוא איסור הפרסום, וכי אין לו לבעל דין זכות מוקנית לכך שצו איסור פרסום שניתן בעניינו יעמוד לנצח (עניין פניני לעיל בפסקה 6).

84. אף העובדה כי התביעה הצבאית, אשר אמונה על האינטרס הציבורי, נמנעה מלעתור בבקשה לפרסום שמם של הרכזים לאורך ההליכים המשפטיים, לאחר הרשעתם ובהמשך אף לאחר מתן גזר הדין, אלא בחלוף שלושה חודשים מהמועד שבו ניתן, אינה יוצרת מניעות על פי הדין לשינוי העמדה ואינה משנה ממסקנתנו. נבאר טעמנו להלן.

85. ראשית, התביעה, כרשות מנהלית, רשאית לקיים בדיקה ועיון חוזרים לשם גיבוש עמדתה העדכנית (לעניין השתק ומניעות, לרבות מצד רשות שלטונית, ראו בג"ץ 8948/22 שיינפלד נ' הכנסת (18.1.2023)). ודוקו: לתביעה שמורה הרשות לשנות מהחלטותיה בהתקיים נסיבות חדשות (למשל, לרשויות התביעה נתונה הסמכות לעיין בחומר הראיות המונח לפנייהן, ולהחליט לפתוח מחדש תיק שנסגר זה מכבר, ראו בג"ץ 3070/17 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 19 (28.2.2018); ע"פ 1551/15 שולי נ' מדינת ישראל (6.9.2016); או לסגת מהסדר טיעון כאשר טובת הציבור דורשת זאת ובהתאם למבחני הגינות וסבירות, ראו בג"ץ 218/85 ארביב נ' פרקליטות מחוז תל אביב, פ"ד מ(2) 393, 402 (1986)). ביתר שאת נכונים הדברים "אם אינטרס ציבורי חשוב מחייב זאת בהתאם למהות ההחלטה ולנסיבות המקרה" (בג"ץ 8793/07 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ועדת הבדיקה בעניין

‘

‘

מודיעין במשטרת ישראל; בש"פ 2602/96 זינגר נ' מדינת ישראל (1996) – שם פורט כי המערער שימש כרכז מודיעין ביחידה המרכזית של מחוז תל אביב ובמסגרת תפקידו הפעיל אדם ששימש מקור מודיעיני. ראו גם ע"פ 3609/14 מדינת ישראל נ' אלסין (20.10.2014); ע"פ 8238/12 טלקר נ' מדינת ישראל (20.1.2015); ע"פ 6831/05 רזיאל נ' מדינת ישראל (23.2.2006); ת"פ (מחוזי-חיפה) 7277-02-19 מדינת ישראל נ' יוסף (16.7.2019)).

79. בנוסף לאמור, במקרים רבים מעידים רכזי מודיעין של משטרת ישראל בבתי המשפט, ופרטיהם המלאים מצוינים בפרוטוקול הדיון, שנערך בדלתיים פתוחות, ובהמשך אף בהחלטות ובפסקי דין, ללא איסור פרסום על פרטיהם המזהים (ע"פ 244/21 מדינת ישראל נ' רבינוביץ' (31.8.2022); ע"א 3858/20 כהן נ' חמדני (15.6.2022); ע"פ 9284/17 חורש נ' מדינת ישראל (5.3.2020); ע"פ 9852/17 משה נ' מדינת ישראל (27.2.2018)).

80. עולה אפוא כי מכלול השיקולים שנטענו בנוגע לחשש כי פרסום זהותם של רכזי מודיעין ישליכו על ביטחונם, או על ביטחון אחרים, או אף ישליכו על חשש לחשיפת שיטות פעולה, אינם עולים בקנה אחד עם הפרקטיקה הנוהגת. מדובר בחששות שבסיסם בהשערה, אשר במבחן הדין נדחים אל מול ההצדקות המתחייבות מעקרון פומביות הדיון שבפרסום שמם של אלה שהיו חלק ממערכת אכיפת החוק במדינת ישראל, קל וחומר בצה"ל, הפרו את האמון שניתן בהם וכשלו בפלילים.

81. ברוח זו, אף הטיעון שהועלה בדבר החשש כי חשיפת זהותם של השניים תוביל לפגיעה ביכולתה של מצ"ח לגייס חיילים כרכזי מודיעין, אינה מגבשת הצדקה להימנעות מחשיפת זהותם. במובן זה על הרשות להתמודד עם האתגר שבגיוס לתפקיד רכז המודיעין, ולא למנוע מהציבור את זכותו לדעת מהי זהותם של מי שהפרו כאמור את האמון שניתן בהם וכשלו בתפקידם.

82. אשר לטענת ההסתמכות, שהעלה בא כוח המשיב 3, לפיה אילו ידע שהתביעה תבקש את הסרת איסור הפרסום על פרטי מרשו, היה שוקל אם להיקשר בהסדר הטיעון, נאמר כי במישור הדין טענה זו נעדרת בסיס. הסדר הטיעון שבו נקשרו הרכזים עם התביעה שותק ביחס לסוגיית הפרסום. כידוע "על ההסכמות בין הצדדים להסדר הטיעון למצוא את ביטוין בצורה בהירה ומלאה בהסכם הפורמלי אליו הם מגיעים ועליו הם מדווחים לבית

‘

‘

שיטות, אמצעים ויכולות של גורמי המודיעין, לצד חשש לחשיפה של מקורות ורכזים מודיעיניים נוספים.

77. בהיבט זה, כפי שצוין לעיל, הונחו לפנינו לבקשתנו אף נתונים **קונקרטיים** בנוגע להיקף המקורות שהפעילו השניים ולאופי העבירות שבעניינם הפעילו מקורות. עוד העלתה הבדיקה הקונקרטית, כי הרכזים נכחו "בשורת מפגשים עם רכזים אחרים" במסגרת פגישות שבהן הופעלו מקורות. מצאנו כי נתונים אלה **אינם** חריגים בהיקפם, בשים לב לכך שהמשיב 2, טור' ג', היה אך בחפיפה, וטור' א', אמנם הוסמך כרכז מודיעין, אולם השניים שימשו בתפקידם משך תקופה קצובה, לפרק זמן מוגבל, ככלל החיילים בשירות חובה בצה"ל. לכך מצטרפת העובדה שגורמי מצ"ח ממילא לא מוצאים להגביל את האפשרות שחיילי צה"ל המשרתים בתפקיד רכזי מודיעין ביחידה יציגו עצמם בזהותם המלאה, הן בעת פנייתם לגיוס מקורות, הן לאחר תום שירותם הצבאי. כעולה מעדותו של רע"ן הפעלה, אף כי הדבר אינו מומלץ, הוא **אינו אסור** ונתון לשיקול דעתו האישי של כל רכז מודיעין שהשלים שירות צבאי ורשאי להציג את עצמו כמי שמילא תפקיד זה.

78. טענת רע"ן הפעלה בעדותו, לפיה אין הצגה עצמית של רכז מודיעין למקור או לאדם פלוני, לאחר שחרורו מצה"ל, שקולה לפרסום שמם של רכזי מודיעין שכשלו ברבים, **אינה** עולה בקנה אחד עם פרקטיקת פרסום שמם של רכזי מודיעין במשטרת ישראל. כעולה מן הפסיקה, רכזי המודיעין במשטרת ישראל משמשים שנים ארוכות בתפקידם, ובהתאם לכך מעורבים במקרים רבים מאוד, בעבודה מול מקורות מודיעיניים רבים, אולם אם הורשעו בפלילים, על פי רוב, פרטיהם המזהים לא נאסרים בפרסום, על אף החשש המובנה לחשיפת נתונים נוספים, בשים לב לכלל המנחה בדבר פומביות הדיון (ראו, מיני רבים: ת"א (באר שבע) 68061-09-19 **מדינת ישראל נ' אלעתיקה** (25.06.2024) – שם פורט שמו של רכז המודיעין ביחידת יואב במשטרת ישראל; ע"פ 12781-03-18 **כהן נ' מדינת ישראל** (05.06.2019) – שם פורט שמו של המתלונן, אשר שימש כרכז מודיעין, לאחר שהנאשם פרסם את שמו ברשתות החברתיות תוך שצוין כי המתלונן משמש כרכז מודיעין; ת"פ (מחוזי-מרכז) 36669-07-14 **מדינת ישראל נ' גרנביץ** (5.11.2018) – שם פורט כי המשיב שירת כרכז מודיעין ביחידת להב 433; ת"פ 12876-06-18 **פרקליטות מחוז מרכז נ' פלוני** (08.11.2020) – שם פורטו שמותיהם של שוטרים אשר שימשו כרכזי מודיעין; ע"פ 4623/07 **מדינת ישראל נ' אזרי** (31.10.2007) – שם פורט שמו של רכז

‘

‘

להתייחס גם לדברים שמפורסמים תדיר על ידי מגיבים אקראיים וגולשים אנונימיים או מזוהים (בשונה מגורמים "מוסדיים", לגביהם חלה דוקטרינת העיתונאות האחראית, ראו, דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין (18.9.2014)).

73. בהתאם לנגישות ולזמינות המידית שמביא עמו העידן הדיגיטלי להבעת הדעה ולכתיבת תגובה בכל אתר במרשתת, כך גם השיח זורם בשצף קצף ומכיל לעיתים דברי בלע, השמצה, קללות, איומים, זעם, תוכחה, ביקורת וקריאה לאלימות (לבחינת יסודות העבירה של הסתה לאלימות והיחס בינה לבין חופש הביטוי, ראו, רע"פ 2533/10 מדינת ישראל נ' בן חורין (26.12.2011)). האמור הוא בבחינת חזון נפרץ, תופעה נפוצה, שגרת התקופה בה אנו חיים ותוצר הקדמה הטכנולוגית.

74. הנה כי כן, הזמינות הטכנולוגית של היום מאפשרת פרסום דברי בלע עד ש"במקום שכיכר השוק תוצף באלף פרחים של חופש הביטוי, עלול דווקא הניחוח הכבד של מי השופכין שעלו על גדותיהם להשתלט על השיח" (רע"א 1688/18 סרנה נ' נתניהו, פסקה 4 (15.4.2018)). השינויים הטכנולוגיים האמורים השפיעו אף על המשפט הפוזיטיבי במישורים רבים (למשל, בתי המשפט אינם נוטים לחייב בנקל פיצוי בגין ביטויי גנאי כשלעצמם, ראו רע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' זוהר (30.5.2023)).

75. לטעמנו, תגוביות מהסוג שהוצגו בפנינו שפורסמו בקשר לפרשה זו, אינן מהוות "מידע מבוסס, עדכני ואמין לגבי פגיעה אפשרית" (ע"פ 2137/14 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 22 (10.4.2014)); בש"פ 5055/14 בן דוד נ' מדינת ישראל, פסקה י"ג (20.7.2014); רע"פ 8328/21 זהראן נ' מדינת ישראל (2.1.2022)). מובן שככל שבהמשך לתגוביות מהסוג שהוצגו לנו יעלו אינדיקציות ממשיות לפגיעה ברכזים, חזקה על הגורמים הרלוונטיים במשטרת ישראל כי יעשו כל הדרוש על מנת למנוע חשש לפגיעה בשלוםם ובביטחונם (עניין עיתון "הארץ" לעיל, פסקה 22).

76. סברנו כי גם עובדת היותם רכזי מודיעין במצ"ח אינה מהווה מגן בלתי עביר לפרסום פרטיהם, בראי האינטרס הציבורי הכבד שיש בפרסום, וזאת אך בשל השערה שלא בוססה כדבעי, כי הפרסום מעלה חשש לאפשרות של חשיפת

2

2

69. רת"ח ביטחון באמ"ץ, שעמדתו הוצגה כבסיס לטיעון המשפטי בדבר חשש לפגיעה בביטחונם של הרכזים אם תיחשף זהותם, חיווה דעתו כי "לא קיים מידע קונקרטי" על כוונה לפגיעה או לפעולה נגד הרכזים, ועל כן הסבירות לפגיעה בהם היא ברמה נמוכה (ס' 1/ בסעיף 9). עם זאת, הערכתו היא שפרסום פרטיהם של הרכזים יעורר שית ציבורי, אשר יביא לעלייה ברמת הסבירות לפגיעה בהם לרמה בינונית (ס' 1/ בסעיף 11). קביעה זו היא בגדר הערכה בלבד. רת"ח הביטחון באמ"ץ ציין בעדותו בבית הדין כי הסיכון לחיילי צה"ל הוא כללי, בשים לב לשיוכם הארגוני (עמ' 12, ש' 12-13), וגם ההערכה כי שית ציבורי שיסב סביב זהותם של הרכזים יגביר את מידת הסיכון לביטחונם לרמה בינונית, נעוץ בהשערה בלבד. אף רע"ן מודיעין והפעלה העיד כי קשה להעריך את הסיכון הנשקף לביטחונם עם פרסום זהותם (עמ' 4, ש' 28).

70. שני העדים ביססו את חוות דעתם ואת עדותם על התגובות שפורסמו במרשתת, באתרי חדשות וברשתות חברתיות בקשר לפרשה זו. הוצגו לנו כשבע תגובות שכאלה, שמייצגות את רוח האיום העולה לביטחונם של הרכזים מן המרשתת. יצוין, כי פרט לתכתובת אחת, כלל התכתובות הן מהימים הסמוכים למועד מתן גזר הדין – לפני שניתן, ביום שניתן, או בימים הסמוכים לאחריו. בכמה מהן קריאה לפרסום שמם על מנת שיעשה "דין צדק" (פייסבוק 13.6.2023; Ynet 13.06.2023; מעריב 13.6.2023); אחרות כוללות רמיזות כלליות, או משאלות לב לגורלם ב"ידי שמיים" או בידי בית הדין (פייסבוק, אוקטובר 2022), ללא איום או סיכון קונקרטי (פייסבוק 17.5.2023). בחלק מהן מורת רוח מהעונש (מאקו, 13.6.2023). אחת מהתגובות היא מחודש מארס 2022, וזו קוראת לפרסום שמם, בצירוף משאלה כי חבריו של המנוח יבואו חשבון עם הרכזים (Ynet, 16.3.2022).

71. לאחר שקראנו את כלל התגובות שהוגשו לנו, לא התרשמנו כי עולה מהן "סיכון מוחשי ואיום קונקרטי על חייהם" של הרכזים (עניין אליהו לעיל, פסקה 29; עלב"ש 18/16 רס"ל ע' א' נ' התובע הצבאי הראשי, פסקה 23 (2022)), לא כל שכן כי אלה מגבשים אפשרות סבירה לפגיעה בביטחונם של הרכזים, כמבחן הדין.

72. בעידן זה, שבו גישה חופשית למרשתת, כל אדם, בגיר וקטין, אמיד ודל, מחזיק במכשיר טלפון סלולארי המאפשר בלחיצת מקש, להוסיף תגובה לכל ידיעה וכתבה שמתפרסמת בתקשורת וברשתות חברתיות, ובהתאם לכך יש

2

2

66. הרכזים הורשעו, כזכור, בעבירה של ידיעות כוזבות. על פי העובדות שבגזר הדין, החל מהשלב שבו התגלה דבר היעדרו של ז"ל כשהוא נושא נשק, החלו חיפושים בניסיון למצוא אותו. לאורך כל שעות החיפושים אחר ז"ל, לא דיווח טורי ג' לאיש ממפקדיו, על אודות המצוקה אשר זיהה אצל ז"ל, בשלוש השיחות שערך עמו, ועל חששותיו כי יפגע בעצמו. אף טורי אי לא עדכן את מפקדיו, על אודות המצוקה הנפשית שטורי ג' זיהה אצל ניב ועל חששותיו של טורי ג' כי ניב יפגע בעצמו. בהמשך, לדאבון הלב, נמצא ז"ל ללא רוח חיים.

67. בגזר הדין נקבע, כזכור, כי במעשיהם הפרו הרכזים את **פקודות הצבא**, את **הנחיות מפקד מצ"ח** המחייבות דיווח מידי למפקד הבסיס על כל אינדיקציה לבעיה על רקע נפשי של מקור. גם למפקדים נוספים שפנו אליהם, כגון הקמ"ן המרחבי ורמ"ח הערכה במרחב הדרום, לא מסרו דבר על אודות החשש שהתעורר בליבם ביחס למצוקתו של ז"ל. עוד נקבע, כי הם הסתירו ממפקדיהם וממפקדיו של ניב את הבנתם לגבי מצבו הנפשי של ז"ל מעשים אלה, שהניבו הרשעה בפלילים, בגין הפרת הוראות, מהווים כפי שנקבע בגזר הדין גם הפרה **ברגל גסה של ערכי צה"ל**. הם גם עומדים בניגוד **לחובה האנושית של כל אדם לחוש את מצוקתו של האחר**, לגלות חמלה ואמפטיה. נסיבותיו של מקרה זה, בשים לב לתוצאה הקשה – אף אם הוסכם שבמישור המשפטי אין קשר סיבתי בין האחריות הפלילית לתוצאה – הן **כואבות ודוקרות את הלב**. מקרה זה אכן עורר **ענין ציבורי רב**, ובשים לב למכלול נסיבותיו, קמה הצדקה כי כלל הפרטים הכרוכים בו יראו אור ופרסום לשם מימוש התכליות הניצבים בבסיס עקרון זה.

68. אכן, אל מול היבטים אלה המצדיקים את פרסום שמותיהם של הרכזים, הוצבע מצדם על חשש לפגיעה בביטחונם לו תפורסם זהותם. בנוסף לכך, עומד על הפרק, כנטען, החשש לחשיפת שיטות פעולה ואמצעים העומדים לרשות מצ"ח באכיפת הדין הפלילי בצה"ל. עוד הועלתה טענה בדבר חשש לחשיפת מקורות מודיעיניים שאותם הפעילו הרכזים. באי כוח הרכזים הפנו, כאמור, לעמדות המומחים, רת"ח ביטחון באמ"ץ ורע"ן מודיעין והפעלה במצ"ח, שאותן פירטנו בהרחבה לעיל.

2

2

מן הכלל אל הפרט

62. פרטיהם של הרכזים נאסרו לפרסום בהחלטת בית הדין, בראשית ההליכים המשפטיים, בהסכמת הצדדים, כאשר בהחלטה צוין כי היא ניתנת "עד החלטה אחרת". אכן, משניתן צו איסור הפרסום, על המבקש להסירו או לצמצמו מוטל נטל השכנוע להראות מדוע יש לשנות את ההחלטה שניתנה לכתחילה. אלא, שראוי להזכיר, כי ההחלטה לאסור את פרטי הרכזים ניתנה בראשית ההליך בהסכמה, ללא דיון בשאלת האיזון הראוי שיש לערוך בין עקרון פומביות הדיון לבין אינטרסים אחרים, ובכללם החשש לפגיעה בביטחונם של הרכזים (ראו את החלטת בית הדין בפתח ההליכים בתיק מטכ"ל (בי"ש) 25/20 פלוני ופלונית – הורי המנוח נ' ל' ז"ל נ' ג' פ', א' א', התביעה הצבאית (18.8.2020), אשר נועדה להבהיר את גדרו של צו איסור הפרסום, ולא עסקה בשאלת ההצדקה להורות על איסור פרסום – שהוטל בהסכמת התביעה והסנגוריה ובהעדר התנגדות המבקשים).

63. בהקשר זה נקבע, כי "החלטה בעניין של איסור פרסום נוגעת תמיד לא רק לבעלי הדין הנמצאים בפני בית המשפט אלא גם לציבור כולו, ובמובן זה הסכמתם של בעלי הדין אינה יכולה לשמש הצדקה עצמאית בלעדית לה" (בש"פ 6988/19 פלוני נ' הוצאת עיתון "הארץ", פסקה 37 (26.11.2019)).

64. בשונה ממעמדם בתחילת ההליכים, אז היו הרכזים בחזקת "נאשמים", הרי שלאחר הרשעתם, אין עומדת לרכזים עוד חזקת החפות, נקודת האיזון משתנה וזו מצדיקה עתה את בחינת התכלית שבבסיס איסור פרסום פרטיהם (ע"פ 4197/14 מדינת ישראל נ' קריבורוצקו (24.8.2015)). בנסיבות אלה, אינטרס הציבור בחשיפת פרטיהם של מי שהורשעו בעבירות, מוגבר ומתעצם (ע"פ 9879/08 מדינת ישראל נ' מוסא (20.9.2010)). שהרי, ההחלטה על הטלת צו איסור פרסום אינה "נצחית", והיא נתונה תמיד לבחינה מחודשת (עניין עיתון "הארץ", שם) זאת מש"אין לבעל דין זכות מוקנית לכך שצו איסור פרסום שניתן בעניינו יעמוד דרך קבע, והוא מטבעו תלוי בנסיבות שעשויות להשתנות" (רע"פ 3973/19 פניני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (16.6.2019)).

65. ברובד הכללי, אפוא, עקרון פומביות הדיון מורה על הכלל אשר לפיו יפורסם שםם של נאשמים שהורשעו בדינם - בשים לב לרציונאליים שבוארו לעיל, הניצבים בבסיס עקרון פומביות הדיון, המשתרע אף על זהות נאשמים. הרובד הפרטיקולרי, בנסיבות מקרה זה, מגבש הצדקה משלימה לפרסום שמותיהם.

‘

‘

פגיעה חמורה בפרטיותו של אחד מהם – לרבות כבודו ושמו הטוב (ראו, ב"ש 56,57/21 **ידיעות אינטרנט נ' התובע הצבאי הראשי**, פסקה 60 (2021)); או כאשר מדובר בחשוד או נאשם כל עוד לא הורשע בפסק דין חלוט בעבירה שנעשתה אגב פעילות מבצעית וכחלק ממנה (סעיף 325(ו3) לחוק השיפוט הצבאי (עלב"ש 1,2/19 **התובע הצבאי הראשי נ' רב"ט י' א' ורב"ט א' ק' (2019)**); עלב"ש 79/14 **הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' רב"ט א' ס' והתובע הצבאי הראשי (2014)**)).

58. בענייננו, רלוונטי סעיף 325(ה) לחוק השיפוט הצבאי, אשר קובע כך –

"בית הדין רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית הדין, אם ראה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של נאשם, של עד או של אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של אחד מהם" (המקביל לסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט).

59. כאשר עולה חשש לפגיעה **בביטחונו** של נאשם, בסמכות בית הדין לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית הדין, ובכלל זה לאסור את פרסום פרטיו, לרבות שמו. מאחר שאיסור פרסום מתנגש עם עקרון פומביות הדיון, על בית הדין לערוך איזון בין האינטרסים השונים בכל מקרה, ובראי הנסיבות הקונקרטיות להחליט מהו האינטרס שמשקלו כבד יותר במקרה הנדון, וידו של מי על העליונה - פומביות הדיון או בטחונו של הנאשם.

60. יוטעם, כי בשונה מדרישת המחוקק להוכחת "פגיעה חמורה" בזכות **לפרטיות**, אין נדרשת הוכחת פגיעה חמורה כאשר מניעת הפרסום נועדה להגן על **ביטחונו של אדם** (בש"פ 2211/15 **ריזקאן נ' מדינת ישראל (14.4.2015)**). מכאן, שיש לנקוט זהירות מקום שבו נדרש להעריך את הצורך בהגנה על בטחונו של בעל דין כאשר יש לאזן בין האינטרס הציבורי הכללי של פומביות הדיון, לבין אינטרס אנושי, לעתים קיומי, ראשון במעלה, שעניינו בטחונו של בעל דין" (עניין מור לעיל, בפסקה ז).

61. כאמור, בעת עריכת האיזון בין עקרון פומביות הדיון לבין הגנה על בטחונו של אדם, יש לבחון האם מתקיימת אפשרות סבירה לפגיעה בביטחונו של האדם (ע"א 4244/12 **הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' תת ניצב ברכה**, פסקה 38 (31.12.2012); רע"פ 6248/17 **ידיעות אינטרנט שותפות רשומה נ' פלוני (18.12.2017)**)).

‘

‘

54. הודגש, כי -

"עקרון פומביות הדיון איננו אך נקודת מוצא תיאורטית, אלא בסיסו של כלל מעשי שעל פיו פרטיו של הליך שיפוטי יהיו גלויים וחשופים לעיני הציבור, למעט במקרים חריגים הקבועים בחוק ומגלמים אינטרסים שונים" (ע"פ 8861/22 סטודיו בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (20.4.2023)).

55. בפסיקה רבת שנים נקבע כי עקרון פומביות הדיון משתרע גם על פרסום שמות נאשמים הנגזר ממנו (בש"פ 4481/00 יחזקאלי נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ד(5) 245 (2000); ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' ביטון, פסקה 10 (23.7.2009)). דין הוא כי התרת פרסום פרטיהם של נאשמים הוא הכלל, ואיסור פרסום הפרטים המזהים של הנאשמים הוא החריג (ע"פ 3660/24 רוגוזניצקי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (6.6.2024); ע"פ 34/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (25.7.2021); בש"פ 2794/00 אלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ד(3) 363 (2000)).

56. זאת ועוד, משנה תוקף ניתן לאינטרסים הניצבים בבסיס עקרון פומביות הדיון בשלב שלאחר מתן פסק הדין, אז אין עוד עומדת לנאשם חזקת החפות וגוברת עוצמת האינטרס שבפרסום שמו של עבריין אשר הורשע (ענין תורג'מן לעיל; בש"פ 197/12 חדד נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (16.2.2012); בש"פ 2211/15 פלוני נ' מדינת ישראל (14.4.2015)).

57. אולם, עקרון פומביות הדיון אינו ניצב לבדו. מולו עומדים אינטרסים חשובים אחרים, אשר במקרים חריגים, שנקבעו בחוק, יגברו על הכלל, ויסיגו לאחור את עקרון פומביות הדיון. כך, כאשר מדובר בדיון שנערך בדלתיים סגורות, למשל מטעמים של הגנה על ביטחון המדינה (בי"ש 106/17 רז נ' התובע הצבאי הראשי (2022)), כאשר המבחן להתממשות פגיעה כזו הוא במידה של "ודאות קרובה" (בג"ץ 3989/11 תנועת נאמני הר הבית בארץ ישראל נ' ועדת הכנסת לביקורת המדינה (27.12.2012); או בדיון בעניינו של קטין; או מקום שבו עולה חשש לפגיעה בחקירה על פי דין; או כאשר עולה חשש כי הפרסום עלול לגרום נזק חמור לחשוד (עלב"ש 18/14 רב"ט א' ב' נ' התובע הצבאי הראשי (2014)); או לשם הגנה על בטחונו של נאשם, של עד או של אדם אחר ששמו הוזכר בדיון, זאת על פי מבחן של "אפשרות סבירה" לפגיעה בביטחונם של אלה (בש"פ 10927/07 מור נ' מדינת ישראל (6.1.2008); עלב"ש 20,21/19 טוראי אליהו וטוראי דביר נ' התובע הצבאי הראשי (2020)); או לשם מניעת

2

2

50. עיקרון פומביות הדיון מעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, ובסעיפים 324 ו-325 לחוק השיפוט הצבאי, המקבילים לסעיפים 68 ו-70 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984 (להלן – חוק בתי המשפט).

51. סעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה קובע כי –

"בית משפט ידון בפומבי, זולת אם נקבע אחרת בחוק או אם בית המשפט הורה אחרת לפי חוק".

סעיף 324(א) לחוק השיפוט הצבאי קובע כי –

"בית דין צבאי ידון בפומבי".

52. הובהר, כי לעניין הציבורי שבפרסום יש שני רבדים: רובד כללי ורובד פרטיקולרי. הרובד הכללי מתקיים בכל הליך, ועניינו חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת; הרובד הפרטיקולרי הוא בעניין ציבורי מיוחד שבפרסום – כאשר יש בפרסום עניין מיוחד שיש בו כדי להוסיף משקל בנסיבותיו של מקרה קונקרטי, מעבר לרובד הכללי של העניין הציבורי שבפרסום וזאת בראי מהות המעשים או זהות העושה (בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל (2004)).

53. בית המשפט העליון עמד על הרציונאלים העיקריים הניצבים בבסיס עקרון פומביות הדיון –

"הרציונאל הראשון – זכות הציבור לדעת. רציונאל זה מבוסס גם על חופש הביטוי וחופש העיתונות והוא שם במרכז את החופש לפרסם ברבים את הנעשה בבית המשפט; הרציונאל השני – תרומת עקרון פומביות הדיון לשיפור איכות ההחלטה הניתנת בסוף ההליך. ההנחה היא שעינו המבקרת של הציבור היא אמצעי העשוי, כשלעצמו, למנוע שפיטה מתוך משוא פנים ודעה קודמת; הרציונאל השלישי – שם במוקד את אמון הציבור ברשויות הציבור בכלל, ובבתי המשפט בפרט. באמצעות פומביותו של ההליך המשפטי, נמנע הרושם שהדין נעשה במסתרים ותוך הפעלת שיקולים זרים" (ע"פ 1350/24 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 9 ((14.3.2024)).

‘

‘

במישור עוצמת הסיכון אין לבחון אך את היקף התגוביות, אלא אף להתרשם מאופיין, מהסגנון ומהשית, ומהעובדה שלא מדובר במגיבים אנונימיים.

47. נטען כי בעת הערכת הסיכון הביטחוני, אין לתת משקל ראייתי לטענות בדבר פרקטיקה של חשיפת שמות רכזי מודיעין במשטרת ישראל בהליכים משפטיים אחרים, כטעם לביטול איסור פרסום שמות הרכזים בתיק זה, מאחר ולא נשמעה כל עדות במישור זה מטעם הגורמים המוסמכים במשטרה, שאותם יכולה היתה התביעה הצבאית לזמן לדיון, אילו רצתה לבסס טענה זו.

48. בשונה מטיעוני המשיב 3, בא כוח המשיב 2 הדגיש כי בפיו אין טענה במישור ההסתמכות, שכן הוא, בניגוד לבא כוח המשיב 3, פנה במהלך המשא ומתן לתביעה וביקש את הסכמתה להותרת צו איסור הפרסום על כנו, גם לאחר מתן פסק הדין, והתביעה לא הסכימה לכך. חרף זאת, טען בא כוח המשיב 2, כי מצופה היה מהתביעה, אשר אמונה על האינטרס הציבורי, לבקש את ביטול צו איסור הפרסום בתיק – ככל שהייתה סבורה שיש לעשות כן – מיד או בסמוך לאחר הכרעת הדין, או לכל היותר סמוך לאחר גזר הדין, בחודש יוני 2023. נטען, כי העובדה שהתביעה מילאה פיה מים, ולא ביקשה לבטל את צו איסור הפרסום מיד עם סיום ההליכים המשפטיים, אלא בחלוף מספר חודשים, בעקבות פנייתה של משפחת לובטון, מצביעה על כך שלא סיום ההליכים המשפטיים הוא שעמד בבסיס עמדת התביעה הצבאית, אלא אך הגשת בקשת בני משפחת לובטון, אשר לולא הוגשה, לא הייתה מתבקשת מצד התביעה.

י. דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

49. פרסום פרטיהם של בעלי הדין בהליכים המשפטיים שהתנהלו בעניינם נגזר מעקרון פומביות הדיון. על עקרון פומביות הדיון, כעקרון-על בשיטתנו המשפטית, נכתב רבות, ודומה כי מדובר בתלם משפטי שנחרש לאורכו ולרוחבו. הכרעה בשאלת ההצדקה להסיר את צו איסור הפרסום שהוטל באורח מוסכם בתחילת ההליך המשפטי, מחייבת לערוך איזון בין עקרון פומביות הדיון לבין עקרונות ואינטרסים אחרים, הניצבים מנגד. בהתאם, נעמוד אף אנו על המסגרת המשפטית הרלוונטית לדיון בבקשה שבפנינו, ונערוך את מלאכת האיזונים העדינה הדרושה לשם הכרעה.

2

2

משמעותי. נטען, כי בנסיבות דהיום, אין ניתן לומר שמדובר בחלופ זמן אשר מצדיק שינוי בעמדת התביעה.

ט. טיעוני המשיב 2 – טור' ג'

43. בא כוחו של טוראי ג', עו"ד [REDACTED] ביקש להצטרף לטיעוני המשיב 3. בנוסף, הוטעם, שאין לקבל את הטענה כי רק בחשיפת שמו יוכל המשיב 2 ליטול אחריות אמיתית וכנה על מעשיו, זאת מאחר שמדובר במי שלקח אחריות מלאה על מעשיו במסגרת הודאתו באשמה, ובהמשך לכך בהרשעתו על ידי בית הדין, לרבות עם קבלת העונש שהוטל עליו, אשר ריצויו הסתיים זה מכבר. במישור זה הפנה הסנגור לפסקה 59 בגזר הדין, שם צוין כי במסגרת השיקולים שנשקלו בעת ההכרעה אם לכבד את הסדר הטיעון, נשקלה גם הודאת הרכזים באשמה ונטילת האחריות על ידם. על כן, נטען, כי אין לקשור בין פרסום שמו של המשיב 2 לבין נטילת אחריות מצדו. הובהר, שהתכליות אשר ניצבות בבסיס עקרון פומביות הדין ופרסום שמותיהם הן חיזוק אמון הציבור במערכת המשפט, שקיפותם של ההליכים המשפטיים וחופש הביטוי, ועל כן אין כל ממש בטיעון לפיו רק בדרך של פרסום שמות הרכזים תושג הרתעה.

44. אשר לשיקולי פומביות הדין, נטען כי זכות הציבור לדעת לא תיפגע אם צו איסור הפרסום שהוטל בתיק יוסיף לעמוד, מאחר שמדובר באיסור פרסום מידתי, שתחתיו חוסים פרטיהם המזהים של הרכזים בלבד, להבדיל מיתר פרטי הפרשה שפורסמו. בואר, כי אמנם לאחר הכרעת הדין השתנתה נקודת האיזון, אך לא מדובר בשינוי שמצדיק את פרסום שמם, לנוכח האפשרות הסבירה לפגיעה בביטחונם.

45. הוטעם, כי ההגנה על ביטחונם של בעלי דין היא אינטרס קיומי ראשון במעלה, וכאשר מונח על כף המאזניים אינטרס זה של חשש לחיי אדם, ומולו ניצבת זכות הציבור לדעת, גובר המשקל שיש לתת להגנה על פגיעה בחיי אדם, לרבות פגיעה באמצעות איומים כלפי הרכזים או כלפי בני משפחתם, שאין לדעת אם ימומשו.

46. להשקפת בא כוח המשיב 2, בענייננו הוכח כי קיים סיכון ממשי לפגיעה ברכזים, או לכל הפחות קיימת אפשרות סבירה לפגיעה בביטחונם, כעולה מחוות דעת המומחים, אשר לא נסתרו, גם לאחר שהעידו בבית הדין. נטען, כי

‘

‘

40. בהתייחס למקרים שהציגה התביעה, בעניינם של רכזי מודיעין במשטרת ישראל, ששםם לא נאסר לפרסום במסגרת הליכים משפטיים שהתנהלו נגדם, צוין כי אין טענה כי בכל מקרה אין לפרסם את שמו של רכז מודיעין, אלא שבנסיבות שמתקיימות בענייננו אין מקום לפרסום השם. עוד צוין, כי בשונה ממקרים אחרים, שבהם עלה צורך בפרסום שמות המורשעים, על מנת להזהיר את הציבור מפניהם, במקרה זה אין מתקיימות נסיבות שכאלה, לאור אופי העבירות שבהן כשלו, והעובדה שסיימו את שירותם בצה"ל. עוד צוין, כי בהתאם לחוק המידע הפלילי ותקנת השבים, התשע"ט-2019, אין חשש כי עובדת הרשעת הרכוזים לא תגיע לידיעת הגורמים הרלוונטיים כנדרש.

41. טיעון נוסף שבעטיו ביקש בא כוח המשיב 3 לדחות את הבקשה לביטול צו איסור הפרסום שהוטל בתיק, מבוסס על **הסתמכותו** על פרטי הסדר הטיעון שבו נקשר עם התביעה. להשקפתנו, בנסיבות מקרה זה, שבו התיק הסתיים בהסכמות שהתגבשו בין הצדדים, היה על התביעה לעדכן את המשיב 3 במסגרת המשא ומתן בין הצדדים, על כוונתה לבקש את הסרת צו איסור הפרסום שהוטל בתיק, ואז היה יכול לשקול האם להיקשר עם התביעה בהסדר הטיעון ולהודות באשמה, תוך שהוא מודע לכך שהתביעה עתידה לבקש את פרסום שמו. צוין, כי בהיבט זה יש אף משקל לכך שהתביעה לא ביקשה את ביטול צו איסור הפרסום מיד או בסמוך לאחר הכרעת הדין או לאחר גזר הדין. הוטעם, כי ככל שהיה אינטרס ציבורי בפרסום, פשיטה שהתביעה, אשר אמונה על האינטרס האמור, הייתה מגישה מיד עם סיום ההליכים המשפטיים בקשה לביטול צו איסור הפרסום על שמות הרכוזים. משהתביעה לא עשתה כן, אלא לאחר פניית בני משפחת לובטון, סבור המשיב 3, כי התביעה לא מצאה כי יש מקום לביטול צו איסור הפרסום מנקודת מבט ציבורית, וככל ששינתה מעמדתה היה עליה להתריע על כך להגנה (בעניין זה, הפנה הסניגור מכוח היקש להתחייבות הפרקליטות במסגרת הסדר טיעון לסיווג נאשמים כאסירים פליליים ולא ביטחוניים – ראו, עת"א 51233-04-19 אלהתרשה נ' שירות בתי הסוהר (14.11.2019)).

42. בהמשך לאמור נטען כי התביעה פגעה באינטרס ההסתמכות של הרכוזים, אשר הניחו שאיסור הפרסום ימשיך לעמוד על כנו גם לאחר סיום ההליכים המשפטיים, בראי הסכמות הצדדים בהסדר הטיעון. בואר, כי אכן עומדת לתביעה הזכות להגיש בקשה לביטול איסור הפרסום בתיק, בהתקיימן של נסיבות חדשות, אך לשיטת הסניגור, אלה צריכות להיבחן בחלוף זמן

3

2

בתקשורת שקוראות לפגיעה בחיילים, יביא הדבר לאיסור פרסום פרטיהם, כאשר האמור לא עולה בקנה אחד עם הכלל הבסיסי של פומביות הדין.

36. לנוכח מכלול האמור, סברה התביעה הצבאית כי יש לקבל את הבקשה, ולבטל את איסור הפרסום שהוטל בתיק על פרטי הרכזים.

ח. טיעוני המשיב 3 – טור' א'

37. בא כוחו של טוראי א', [REDACTED] הטעים כי השאלה שעומדת לדין בפני בית הדין במקרה זה היא האם ראוי לפרסם את שמו של טוראי א', בראי עיקרון פומביות הדין, אל מול האינטרסים העומדים מנגד. להשקפתו, לנוכח עמדתם החד משמעית של המומחים, אין לבטל את צו איסור הפרסום שהוטל בתיק. נטען, כי חוות דעת המומחים לא נסתרו, לרבות במסגרת חקירתם הנגדית בבית הדין, ואל לו לבית הדין להחליף את שיקול דעתו בשיקול דעתם של המומחים. צוין, כי העדים המומחים הסבירו מדוע אין לשיטתם לבטל את צו איסור הפרסום שהוטל בתיק, וככל שבית הדין לא מצא חוסר סבירות קיצוני בעמדתם, יש לקבל את עמדתם.

38. בואר, כי עניינו של רכו המודיעין ששמו פורסם, אליו הפנתה התביעה, שונה מהעניין שנדון כאן, מאחר ששם דובר במי שהואשם בעבירה של אונס, ופרסום שמו נועד לשרת תכלית חשובה של עידוד נפגעות עבירה פוטנציאליות נוספות להגיש תלונה. בעניינם של הרכזים בתיק זה, אין התכלית דומה, ואף אם תעלה טענה כי קיים צורך לעודד חיילים נוספים שנפגעו מהתנהגות של רכו מודיעין במצ"ח להגיש תלונה, באופן שתומך בפרסום הפרשה לידיעת הציבור, הרי שפרסומה של הפרשה בתקשורת משרת דיו את האינטרס הציבורי, ואין כל תרומה בפרסום שמו הספציפי של המשיב 3.

39. הוסף, כי חלוף הזמן משנת 2019 ועד היום לא הקהה את מידת הסיכון שנשקף לביטחוננו של המשיב 3 אם יפורסם שמו היום, מאחר שכפי שעלה מחוות דעת המומחה, פרסום שמו מעלה את האפשרות לפגיעה בו, ובהתאם מגביר את רמת הסיכון כלפיו, מרמה נמוכה לרמה בינונית. הוטעם, כי אמנם אין ניתן לדעת מה יקרה בפועל לאחר פרסום השם, אך לאחר שהשם יפורסם לא ניתן להחזיר את הגלגל לאחור, ולמנוע תוצאה לא ראויה.

‘

‘

פרסום פרטיהם. אדרבה, נטען כי לנוכח מהות המעשים שבהם הורשעו, בשים לב לתפקידם - רכזי מודיעין - קיים אינטרס ציבורי מובהק בפרסום פרטיהם.

33. לעמדת התביעה, חוות הדעת שהוגשו לבית הדין לא מבססות אפשרות סבירה לפגיעה בביטחונם של הרכזים. נטען, כי מדובר בהערכה כללית בלבד, אשר עשויה לפתוח פתח רחב לאיסור פרסום, בניגוד לכלל הרגיל.

34. אשר לשיקול שהשמיע רע"ן מודיעין והפעלה במצ"ח, לפיו חשיפת שמות הרכזים עשויה להרתיע אחרים מלהתגייס לתפקיד זה, נטען כי שיקול זה מעורר קושי, משהדבר עשוי להתפרש, אף באופן משתמע, כי במקרים שבהם רכזי מודיעין יעברו עבירות, לרבות עבירות חמורות, מובטח להם כי פרטיהם לא יחשפו. תוצאה זו, לדעת התביעה, פוגעת באינטרס הציבורי של פרסום פרטיהם של עוברי עבירות. תמיכה לכך ביקשה התביעה למצוא בפרסום שמו של רכז מודיעין במצ"ח, אשחר יגר, שהואשם והורשע בעבירות מין שביצע כלפי מקור מודיעיני שהפעיל, וכן בפרסום שמותיהם של רכזי מודיעין במשטרת ישראל שעברו עבירות, הועמדו לדין, והחליכים המשפטיים בעניינם היו פומביים, לרבות ציון שמם המלא. עוד צוין, כי בשונה ממקרים שבהם נאסרים לפרסום פרטיהם של חיילים שהועמדו לדין בקשר לאירועים שהתרחשו אגב פעילות מבצעית, הרי שבמקרה זה אין כל חשש לפגיעה ברכזים מצד גורמי פח"ע, על רקע פעילות מבצעית שבה השתתפו.

35. אשר לתגוביות שהוצגו לבית הדין, הוטעם, כי כל חייל שעובר עבירה ועומד לדין בגינה, חשוף לתגובות בתקשורת, לרבות תגובות פוגעניות, ואין ניתן להימנע מכך. לפיכך, נטען, כי אין בשיקול זה כדי להצדיק איסור פרסום. הוסף, כי לאמור מצטרפת עדות רת"ח ביטחון באמ"ץ, שמסר כי לא קיים מידע קונקרטי על כוונה לפגוע ברכזים, ומדובר אך בתגובות שהן "משאלת לב". על כן נקבעה רמת סיכון נמוכה. עוד נטען, כי מסקנתו של רת"ח ביטחון באמ"ץ, לפיה פרסום פרטיהם של הרכזים עשוי לעורר שיח ציבורי, ובהמשך לכך תיקבע רמת סיכון עדכנית בינונית, לא בוססה במסד ראייתי מספק, ומדובר בהשערה בלבד. חודד, כי מידי שנה מתנהלים בבתי הדין הצבאיים תיקים רבים בעניינם של חיילים שעברו עבירות חמורות, ומטבע הדברים מתפרסמים הדיונים בתקשורת, וגוררים תגובות רבות ואף קריאות לפגיעה בחיילים. צוין, כי אין ניתן להסכים עם מסקנה שלפיה בכל מקרה של תגובות

2

3

עבירות, שמו ראוי לפרסום ברבים, למען יראו וייראו. נטען, כי פרסום שמות הרכזים יגביר את תחושת הביטחון של הציבור בכלל, ושל הורי חיילי צה"ל בפרט, אשר יבינו כי גם כשקורים מקרים מסוג זה, אין הסתרה של פרטי הפרשה וניתן להקדים ולפנות לקבלת סיוע ועזרה בטרם יתרחש אסון. בכך, נטען, ניתן יהיה למנוע עוד אסונות מסוג זה.

30. מיכל, אימו של [REDACTED], ביקשה להקריא מהכתוב. בדבריה, עמדה על האסון שפקד את המשפחה. מתוך הקושי הרב שבו שרויה המשפחה, ציינה האם כי רצונה הוא למנוע את האסון הבא. לדעת המשפחה הסרת צו איסור הפרסום שהוטל בתיק, תסייע בכך, מתוך האחריות הציבורית הכללית, שהינה חלק מלקיחת האחריות האישית של שני הרכזים, ועל מנת להבטיח שינוי בהתנהלות גורמי הצבא שהיו מעורבים באירוע. מבחינת המשפחה, פרסום שמות הרכזים הוא חלק בלתי נפרד מהליך הוצאת הצדק לאור. צוין, כי אמון הציבור במערכת מחייב את ביטול צו איסור הפרסום בתיק, אחרת נטילת האחריות של הרכזים לא תהיה מלאה.

ז. טיעוני המשיבה 1 – התביעה הצבאית

31. התביעה עמדה על כך שפומביות הדיון הוא עיקרון יסודי, המבטא את הכלל, וכי רק במקרים חריגים יש לסטות ממנו. צוין, כי הדין הוא בהעדפת עיקרון פומביות הדיון על פני עקרונות אחרים, לרבות הגנה על ביטחוננו של בעל דין. צוין, כי גם כאשר נשקף סיכון, בגבולות של אפשרות סבירה, אין בכך כדי להצדיק חריגה מהכלל של פומביות הדיון, ויש לבחון כל מקרה לגופו, בשים לב לחשש המובנה שקיים בכל הליך משפטי, עם חשיפת פרטיו של בעל דין. התביעה עמדה על כך שמי שמבקש לחרוג מעיקרון העל של פומביות הדיון, עליו הנטל הכבד להוכיח שפרסום הפרטים יפגע בביטחוננו באופן ממשי, עד כדי כך שתהיה הצדקה לאסור את הפרסום. לשיטת התביעה, עם סיום ההליך המשפטי בעניינם של הרכזים, לאחר הרשעתם, אין עומדת להם עוד חזקת החפות, וזהו שיקול נוסף שיש לשקול בעת בחינת ההצדקה לשנות מאיסור פרסום פרטיהם, אשר הוטל בתחילת ההליכים המשפטיים, בהסכמת הצדדים.

32. לשיטת התביעה, הרכזים לא הרימו את הנטל המוטל עליהם לשכנע כי בענייננו מתקיימים חריגים לכלל פומביות הדיון, אשר מצדיקים את אי

2

2

"ארוך טווח", בפרט כאשר מדובר באלה שמרצים עונשי מאסר ממושכים, וכי סיכון זה יוסיף ללוותם לאורך חייהם.

26. כאשר נדרש העד להצביע על אופי הסיכון אם יחשפו פרטיהם המזהים, הציג מספר תרחישים אפשריים, המעלים חשש לחשיפת רכזי מודיעין במצ"ח, מקורות ושיטות פעולה. צוין, כי אין הלימה בין אופי העבירות שבהן הורשעו עבריינים לבין האיום הנשקף מהם לרכזים, מאחר שהעבריינים לא יודעים איזה מידע בעניינם נמסר מצד המקור למערך המודיעין.

27. העד התבקש למסור פרטים קונקרטיים ביחס לסיכון הנשקף מפרסום פרטי הרכזים במקרה שלפנינו, להבדיל מהערכה ערטילאית וכללית הנוגעת לחשיפת פרטיהם המזהים של רכזי מודיעין במצ"ח. העד התבקש לערוך בדיקה ממוקדת ביחס למספר המקורות שהפעילו הרכזים במסגרת תפקידם, וכן ביחס לסוג העבירות של הידיעות המודיעיניות שמסרו, בשים לב לכך שבשונה מטוראי א', שסיים את הכשרתו כרכז מודיעין, טוראי ג' היה עדיין בחפיפה, ולא הוסמך רשמית לתפקיד. ממצאי הבדיקה העלו כי טוראי א' הפעיל 44 מקורות, ונמסרו לו ידיעות בעבירות מסוגים שונים שהוצגו לנו ולא יפורטו. על שמו של טוראי ג' נרשמו שבעה מקורות שמסרו ידיעות בתחומי עבירות דומים. צוין, כי הרכזים נכחו בשורת מפגשים עם רכזי מודיעין אחרים, שבמסגרתם הופעלו מקורות, או נעשה ניסיון להפעילם (עמוד 20, שורות 27-32). אף על פי כן, העד ציין כי לא ניתן לאמוד את עוצמת הסיכון הנשקפת לרכזים.

1. טיעוני המבקשים

28. הוריו של [REDACTED], אשר הגישו את הבקשה לבית הדין, דיברו לפנינו מדם ליבם, בכאב רב, על רקע האובדן הקשה מנשוא של בנם הבכור. בטיעוניהם, ביקשו להאיר את החשיבות שבפרסום שמות הרכזים, כחלק מהתכלית המרכזית שראוי ללמוד מהמקרה הטראגי של מות בנם [REDACTED] ז"ל, ולמען מניעת הישנות מקרים נוספים כאלה בעתיד.

29. ערן, אביו של [REDACTED] ז"ל, הדגיש כי פרסום שמם של הרכזים מהווה חלק מנטילת האחריות על ידם לעבירות שבהן הורשעו, ומתוך הבנת המשמעות של הכוח שהיה בידיהם במסגרת תפקידם, והכל לאור עיקרון פומביות הדיון וזכות הציבור לדעת. צוין, כי על בית הדין להעביר מסר שלפיו, מי שמורשע בביצוע

‘

‘

לחשיפת שיטות גיוס והפעלת מקורות של יחידת מצ"ח, ובכך עשוי להיגרם נזק משמעותי למערך האיסוף הפלילי בצה"ל.

22. בנוגע למקרה הקונקרטי, נוכח השיח הציבורי הער ברשתות החברתיות, אשר ממנו עלו התבטאויות ממשיות לפגיעה ברכזי המודיעין, המשקפות כוונה לפגיעה, המליץ רע"ן מודיעין והפעלה במצ"ח להותיר את צו איסור הפרסום על כנו. צוין, כי המלצה זו היא הן לאור החשש לסיכון ביטחונם האישי, הן לאור החשש לחשיפת מקורות מודיעיניים, שיטות ואמצעים.

23. במענה לשאלות הבהרה שהוצגו לרע"ן מודיעין והפעלה במצ"ח בכתב ובחקירתו בבית הדין השיב, כי רכזי מודיעין שמסיימים את שירותם הצבאי יכולים לחשוף את עובדת שירותם כרכזי מודיעין, אך הדבר אינו מומלץ, וכי מדובר בשיקול דעת אישי של אותו בעל תפקיד. עוד צוין, כי פרט למקרה אחד ייחודי שבו הורשע רכז מודיעין במצ"ח בעבירות מין חמורות ושמו לא נאסר לפרסום (ע/20/22 סמל יגר נ' התובע הצבאי הראשי (2023)), ככל הידוע לו, לא הותרו לפרסום שמם של רכזי מודיעין נוספים במצ"ח.

24. בעדותו בבית הדין מסר רע"ן מודיעין והפעלה כי מהתבטאויות שעולות ברשתות החברתיות, נלמדת כוונה לפגוע ברכזים, ועל כן, ההמלצה היא שלא לחשוף את שמותיהם, אך עם זאת "קשה להעריך סיכון של האם יפגעו ברכזים או לא" (עמוד 4, שורה 28). בנוסף, העיד כי כיום מביעים חיילים המיועדים לתפקיד של רכז מודיעין במצ"ח חשש מלשרת בתפקיד. נמסר כי יש קושי בגיוס לתפקיד זה, על רקע מודעות גבוהה יותר לתחום הפעלת המודיעין הפלילי בצה"ל. העד שב וציין, כי רכז מודיעין רשאי להציג את עצמו בשמו המלא בפני המקור שאותו הוא מפעיל. העד ציין, כי גם אם רכז מודיעין חושף את שמו המלא בפני מקור שאותו הוא מפעיל אין הדבר שקול לפרסום פרטיו ברבים, באופן שחושף אותו לסיכון מפני עבריינים שעשויים לחבר בין הרכז לבין חייל ששימש כמקור.

25. אשר לחלופי הזמן – כחמש שנים מאז התרחשות האירוע – ציין העד, כי אמנם יש לחלופי הזמן משקל בהחלטה האם לפרסם את פרטיהם המזהים של הרכזים, אולם היבט זה אינו מנטרל לחלוטין את החשש שפרסום פרטיהם יוביל לחשיפתם ולחשיפת המקורות לסיכון. עוד צוין, כי לעבריינים יש זיכרון

3

2

18. לגבי המקרה הפרטני, צוין כי נכון ליום הוצאת חוות הדעת "לא קיים מידע קונקרטי" על כוונה לפגיעה בשני הרכזים. צוין, כי המקרה המדובר זכה בעבר להד תקשורת רחב ואף גרר קריאות לנקמה ופגיעה (משאלות לב) מצד אנשים מסוימים בציבור. עם זאת, צוין כי עצם הקריאה לפגיעה, כפי שעלתה בפרסומים שהוגשו לבית הדין (4/ס), מהווה רמת סיכון נמוכה וסבירות נמוכה לפגיעה. אף על פי כן, צוין כי מהחומרים שהועברו "לא עולה צורך ממשי למול ההליך המשפטי" לפרסום שמם של הרכזים.

19. בסיכום חוות הדעת, ציין רת"ח ביטחון באמ"ץ כי אינו ממליץ על פרסום שמם של הרכזים מהטעם ש"הדבר יעורר את השיח הציבורי ואת הרצון לפגיעה וליצירת נקמה כלפיהם או בסביבתם הקרובה, דבר אשר יעלה את רמת הסיכון לבינונית, ובסבירות בינונית לפגיעה בהם או כוונה לפגוע ברכושם" (1/ס סעיף 11).

20. בעדותו בבית הדין, ציין רת"ח בטחון באמ"ץ כי חוות דעת בנוגע לרמת איום פוטנציאלית על מי שבהווה הם אזרחיים, גם אם בעבר היו חיילים בצה"ל, היא בסמכות מדור מאוימים במשטרת ישראל. עוד שב על ההערכה, כי במצב הדברים הנוכחי, לנוכח התגוביות ברשתות החברתיות והשיח הציבורי, רמת הסיכון לביטחונם היא נמוכה. הוא העריך כי אם יפורסמו פרטיהם, רמת הסיכון תעלה לרמה בינונית, והכל בראי החבנה שאין קריאה לפעולה קונקרטי (עמוד 15, שורה 11).

ה. עמדת רע"ן מודיעין והפעלה במצ"ח

21. בפתח חוות הדעת בכתב של רע"ן מודיעין והפעלה במצ"ח (2/ס), צוין כי אירוע מותו הטראגי של רב"ט ניב לובטון ז"ל, מלווה את יחידת מצ"ח, ובעקבותיו הופקו לקחים ויושמו מסקנות של ועדת המודיעין. אשר לסוגיית הסרת צו איסור הפרסום, צוינה מהות עבודתם של רכזי המודיעין ביחידת מצ"ח. כמו כן, הובהרה חשאיות פעולותיהם לשם שמירת בטחון הרכזים והמקורות שמופעלים. הודגש, כי חשיפת פרטי הזחות של רכזי מודיעין עלולה לחובל לפגיעה אישית בהם, הן מצד עבריינים שכנגדם פעלו, הן מצד מקורות שהופעלו על ידם, שלא היו חשופים לפרטיהם המלאים. פרט לכך, צוין החשש לכך שחשיפת זהות הרכזים תוביל לחשיפת זהות מקורות שעמם עבדו, וכן

2

2

ועל תחושתם שלא נעשה צדק ולא הועבר באופן ראוי המסר של קדושת החיים והחובה שמוטלת על כל אדם, ודאי על בעלי תפקידים ובעלי סמכויות בצה"ל, לפעול באנושיות וברגישות כלפי מי שהתגייסו לצה"ל מתוך רצון לתרום ולשרת את המדינה. צוין, כי אמנם ההליך המשפטי הסתיים, אך לא יכולה להיות "סגירת מעגל" אמיתית כל עוד הפרשה, על כלל פרטיה, ובפרט זהותם של הרכזים, לא נחשפו לציבור. נטען, כי נטילת אחריות אמיתית וכנה אינה יכולה להיות תוך הסתתרות מאחורי ראשי תיבות, כאשר הציבור הרחב והמשרתים בצה"ל בפרט, אינם יודעים מי הם המורשעים במעשי העבירות. הודגש, שעל כל משרת בצה"ל לדעת כי אם ישל בתפקידו ולא ימלא אחר חובתו הערכית, לא יוכל הוא להסתתר מאחורי ראשי תיבות, וכי פרסום השם יסייע בהרתעה ומניעת התרחשות אסונות נוספים בעתיד. לבסוף חידדו המבקשים את חשיבות עקרון פומביות הדיון, שהוא עקרון יסוד במערכת המשפט במדינת ישראל, בפרט בשלב שלאחר הרשעה, ובהתאם הודגש כי על הצדק לא רק להיעשות, אלא גם להיראות.

16. בעקבות הגשת הבקשה, פנתה הסניגוריה הצבאית, לשם קבלת חוות דעת מרע"ן מודיעין במצ"ח, ומרת"ח ביטחון באמ"ץ, לבחינת השלכות פרסום פרטיהם של הרכזים. לאחר שהסניגוריה הצבאית קיבלה לידיה את חוות הדעת האמורות, העבירה אותן למבקשים, ולמשיבה 1 - התביעה הצבאית. בהמשך לכך, הפנתה התביעה הצבאית שאלות הבהרה לרע"ן מודיעין במצ"ח, ותשובותיו הועברו למבקשים ולבאי כוח הרכזים.

ד. עמדת רת"ח ביטחון באמ"ץ

17. הנחות העבודה שעמדו בבסיס חוות הדעת שהוגשה מטעם רת"ח ביטחון באמ"ץ (1/ס), הן כי ככלל חיילי צה"ל מהווים יעד לפגיעה, לרוב בציר הפח"עי, ולאחרונה אף בציר הפלילי. צוין, כי ככלל לא ניתן לבצע הערכת מצב אישית לגבי אדם ששמו טרם פורסם בקשר למקרה, ועל כן חוות הדעת מתבססת על חומרים קיימים (בעיקר ברשתות החברתיות ואתרי המרשתת השונים), על מקרים קודמים ועל הערכת המפקד האישית. הובהר, כי בפעולות צה"ל שתוצאותיהן קיצוניות, כגון: מוות, שימוש באלימות, השפלה וכדומה, קיים חשש כי חשיפת פרטיהם של חיילי צה"ל עלולה להביא לפגיעה בהם (פיזית, או באמצעות הטרדה, לרבות ברשתות חברתיות).

2

2

את חוות הדעת מטעמו עד ליום 26 בספטמבר 2019, אשר תתייחס לשאלה האם פרסום שמות ופרטי הרכזים עלול לסכן אותם.

12. ביום 13 בנובמבר 2019, הורה כב' נשיא בית הדין הצבאי של מחוז מטכ"ל, כי צו הפרסום שניתן, יעמוד על כנו עד מתן החלטה אחרת, ויחול גם על כל המדיה הדיגיטלית ותוכנה שעניינה קשור לטור' ג', או לתיק החקירה שבמסגרתו נחקר, בהתאם לבקשה שהוגשה מצד באי כוחו של טור' ג' וללא התנגדות התביעה. בהמשך, הגישו הוריו של [REDACTED] ז"ל, בקשה להבהרת החלטת הנשיא, כך שייקבע כי יש להבחין בין תיעוד ויזואלי שעלול להביא לחשיפת זהותו, לבין תיעוד שמע וכתב שלא עלול לחשוף את זהותו. יצוין, כי המבקשים לא התנגדו באותו שלב להותרת צו איסור הפרסום על שמם ופרטיהם המזהים של הרכזים, אלא אך עתרו להבהרת גדרו צו איסור הפרסום.

13. ביום 18 בנובמבר 2019, הועברה לבית הדין חוות דעתו של רמ"ד אבטחה באמ"ץ. בחוות דעתו, נבחן האיום על הרכזים, תוך התחשבות בסיכוי הנמוך לקבלת מודיעין על כוונה לפגוע במי מהם, בפוטנציאל הפגיעה האפשרי, ובכלל הנתונים שהונחו לפניו, לרבות התגוביות הקשות שהופיעו במרשתת, באתרי החדשות וברשתות החברתיות. רמ"ד אבטחה באמ"ץ סבר כי בהיבטי הביטחון האישי יש להימנע מפרסום שמם. הוא העריך שחשיפת הפרטים תוביל בסבירות גבוהה לפגיעה בהם, אם באופן פיזי, או בהשפלה ובאיומים ברשת.

14. ביום 18 באוגוסט 2020, ניתנה החלטת בית הדין, שבה נקבע כי צו איסור הפרסום שניתן בתיק יוסיף לחול על שמם של הרכזים, לרבות על כל פרט מזהה אחר שעשוי להביא לחשיפת זהותם, תוך שהובהר כי בכל הנוגע לאיסור פרסום המדיה הדיגיטלית בתיק, יחול הצו רק ביחס לפרטים מתוכה שיש בפרסומם כדי להביא לחשיפת זהותם. נקבע כי איסור הפרסום האמור יעמוד בתוקף עד החלטה אחרת.

ג. הבקשה שבפנינו – הסרת צו איסור הפרסום

15. לאחר מתן גזר הדין, פנו המבקשים לבית הדין בבקשה כתובה, שבה פירטו את נימוקי בקשתם לביטול צו איסור פרסום פרטי הרכזים. בבקשתם, עמדו המבקשים בתמצית על ההשלכות הקשות של מותו הטראגי של בנם, ז"ל,

2

2

במעשים האמורים הפרו הרכזים את הוראת סעיף 5 לפקודת מטכ"ל 33.0219 "טיפול בחייל הנמצא במצוקה נפשית". כמו כן נקבע, כי השניים הפרו את הנחיית מפקד מצ"ח, שלפיה עליהם לדוות, באופן מידי, למפקד הבסיס על כל אינדיקציה לבעיה על רקע נפשי של מקור, ולמפקדים נוספים, ובכללם לקמ"ן המרחבי, במקרה של חשש לפגיעה עצמית של המקור.

8. בגזר הדין נקבע כי במעשיהם של הרכזים גלומה פגיעה חמורה בערכי האמינות, היושר ואמירת האמת. עוד צוין, כי ערכי הרעות, הלכידות, האחוה והדוגמא האישית נפגעו פגיעה קשה, וכן נפגע האמון שניתן בהם ואמון הציבור בצה"ל ובתדמיתו, שהוא "תנאי הכרחי לקיומו ולשימורו [של צה"ל] **כצבא הגנה לישראל - 'צבא העם' של מדינה יהודית ודמוקרטית**" (ע/123/02 אל"ם ישי נ' התובע הצבאי הראשי, פסקה 27 (2004)). צוין, כי במעשיהם כשלו הרכזים הן כחיילים בצה"ל, בפרט לנוכח תפקידם, כשלוחי ציבור המשרתים במצ"ח, שאמונים על שמירת החוק, אכיפת הסדר ומניעת ביצוע עבירות, ולאור זאת, מחויבים לנורמת התנהגות גבוהה יותר; הן כבני אדם, שלא חשו למצוקתו של [REDACTED] ו"ל והביעו יוהרה, זלזול וקהות חושים.

9. מכלול השיקולים שפורטו בגזר הדין הובילו לכלל מסקנה, כי יש לכבד את הסדר הטיעון. בהתאם לעתירת הצדדים, נגזרו על הרכזים שלושה חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות צבאיות, שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והורדה לדרגת טוראי.

ב. צו איסור הפרסום שניתן בתיק בתחילת ההליכים המשפטיים

10. עם הגשת כתבי האישום המקוריים, ביום 12 בספטמבר 2019, ביקשו הרכזים כי יוטל צו איסור פרסום על פרטיהם המזהים, בד בבד עם הגשת בקשה לקבלת חוות דעת מרמ"ד אבטחה באמ"ץ, בנוגע לסיכונים שבחשיפת פרטיהם המזהים, לנוכח תפקידם הצבאי. התביעה הצבאית לא התנגדה לבקשה, בכפוף לקבלת חוות הדעת האמורה מאת רמ"ד אבטחה באמ"ץ. בהתאם, הורתה כב' נשיאת בית הדין הצבאי ביפו באותה עת, על איסור פרסום פרטיהם המזהים של הרכזים עד ליום 19 בספטמבר 2019.

11. בהמשך, לבקשת ההגנה, ללא התנגדות התביעה, הורה כב' נשיא בית הדין הצבאי של מחוז מטכ"ל, על הארכת צו איסור הפרסום בעניינם של הרכזים, עד מתן החלטה אחרת, תוך שהורה לרמ"ד אבטחה באמ"ץ להעביר לבית הדין

2

2

טוראי ג' לתפקיד. בסיום הפגישה, חתם [REDACTED] על מסמך הסכמה להיות מקור של מצ"ח. כשעה וחצי לאחר סיום הפגישה, התקשר [REDACTED] לטורי ג', מסר לו כי חזר בו, ואינו רוצה לשתף פעולה כמקור של מצ"ח. בשיחה זו, הוא אף ביטא בפניו מצוקה נפשית ורצון להיפגש עם קב"ן. לאחר שיחת התייעצות של טורי ג' עם טורי א', חזר טורי ג' אל [REDACTED] גם בשיחה החוזרת בין השניים ביטא [REDACTED] מצוקה נפשית, וחזר על כך שאינו רוצה לשמש כמקור של מצ"ח. טורי ג' אמר לניב שהוא מבין, הרגיעו וציין בפניו שהוא יכול למחוק את המספר שלו ולחזור לבסיס. טורי ג' סיכם את השיחה, בכך שהוא זמין לכל דבר [REDACTED] יצטרך. לאחר כשעה, כתב טורי ג' לטורי א' ביחס [REDACTED] כי להבנתו [REDACTED] לא יהיה מקור וכי [REDACTED] שוקל להתאבד. טורי א' השיב בזלזול לדברים, והשניים המשיכו בשיח שגרתי.

4. למחרת, התקשר [REDACTED] לטורי ג' ומסר לו שהוא מקווה שמצ"ח תשנה את הדרך שבה היא פועלת. טורי ג' מסר ל [REDACTED] שהשיחה שהייתה להם נשארת ביניהם, ושתוכן השיחה לא יעבור לאנשים נוספים. מספר דקות לאחר מכן, בשעה 15:03, שלח טורי ג' לטורי א' הקלטה של השיחה שהתקיימה בינו לבין [REDACTED]

5. ביום 11 בינואר 2019, סמוך לאחר חצות, התקבל דיווח במצ"ח על היעדרותו של [REDACTED] מיחידתו בעודו נושא נשק. במהלך אותו הלילה, בשיחת בירור שערך מפקדם של הרכזים עמס, שלח טורי ג' אל מפקדו את ההקלטות של שלוש שיחותיו עם [REDACTED] אך לא דיווח לו על חששותיו כי [REDACTED] יפגע בעצמו. במהלך אותו הלילה, התכתבו הרכזים ביניהם על כך ששגו שלא דיווחו על המצוקה הנפשית שטורי ג' זיהה אצל [REDACTED] והביעו דאגה רבה מהאפשרות ש [REDACTED] יפגע בעצמו. אכן נטל את חייו. גם בשעות אותו הבוקר, בשיחות שקיימו קמ"ן מרחב דרום במצ"ח ורמ"ח הערכה במרחב דרום במצ"ח עם טורי ג', הוא נמנע מלדווח להם על חששותיו כי [REDACTED] יפגע בעצמו, שלל את האפשרות כי בשיחה האחרונה עם [REDACTED] עלה משהו חריג, והעביר להם את הקלטות שלוש השיחות שקיים עמו.

6. ביום 11 בינואר 2019, בשעה 10:15, נמצא [REDACTED] ז"ל בשטח הררי סמוך לבסיסו, ללא רוח חיים.

7. בגזר הדין צוין, כי על אף שטורי ג' זיהה מצוקה נפשית בהודעות הכתובות ששלח לו [REDACTED] ז"ל, והבין כי עלה חשש ש [REDACTED] יפגע בעצמו, הוא לא דיווח על כך למפקדיו או למפקדיו של [REDACTED] גם טורי א', שהבין מהוועדתו של טורי ג', כי האחרון התרשם ממצוקה נפשית של [REDACTED] ז"ל, לא דיווח על כך. נקבע, כי

2

2

החלטה

"אור השמש הוא המחטא הטוב ביותר"

(לואיס ברנדייס, שופט בית המשפט העליון בארה"ב,
(Louis Brandeis, Other People's Money – and How The Bankers Use It (1914)).

הקדמה

נקדים אחרית לראשית, ונפתח בכך שהחלטנו לקבל את הבקשה, ולהורות על **ביטול** צו איסור הפרסום שהוטל בתיק, על פרטי המשיבים 2 ו-3.

בקצירת האומר - מצאנו כי האינטרס הציבורי שתומך בפרסום פרטי המורשעים בפרשה זו, הוא בעל משקל כבד יותר, ביחס לאינטרסים האחרים שעומדים מנגד. כף המאזניים נוטה בבירור לפרסום פרטי המשיבים 2 ו-3, ולביטול צו איסור הפרסום שהוטל על פרטיהם בתחילת ההליכים המשפטיים.

א. רקע

1. המבקשים, ערן לובטון ומיכל לובטון, הוריו של רב"ט [REDACTED] ז"ל, מבקשים שבית הדין הצבאי יבטל את צו איסור הפרסום שהוטל על פרטיהם של המשיבים 2 ו-3, טורי א' וטורי ג' (להלן – **הרכזים**).
2. הרכזים הורשעו על סמך הודאתם בכתבי אישום מתוקנים, בהסדר טיעון שגובש בהליך גישור מוסכם שנערך בפני כבוד נשיא בית הדין הצבאי לערעורים (בדימוס) אלוף (מיל') אילן שיף, בעבירה של **ידיעות כוזבות**, לפי סעיף 108(2) לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 (להלן – חוק השיפוט הצבאי), ובעבירה של **התנהגות שאינה הולמת**, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי. הרשעתם סבה על מחדלם – כרכזי מודיעין במשטרה הצבאית, כי לא דיווחו למפקדיהם על המצוקה הנפשית שזיהו כי [REDACTED] ז"ל – שאותו ביקשו להפעיל כמקור - היה שרוי בה, והעלימו מידע חשוב ממפקדיהם, תוך שפעלו בניגוד לפקודות הצבא ולהוראות המקצועיות בנושא.
3. בגזר הדין, שניתן ביום 13 ביוני 2023, פורטה מסכת האירועים שעמדה בבסיס הרשעתם. בתמצית יצוין, כי ראשיתה של מסכת אירועים זו ביום 9 בינואר 2019, אז זימן טורי ג' את רב"ט [REDACTED] לבסיס מצ"ח, על מנת לבחון את האפשרות לגייסו כמקור מודיעיני של מצ"ח. רוב הפגישה התקיימה בין ניב לטוראי ג'. טוראי א' נכח בשני פרקי זמן קצרים בפגישה זו, על מנת לחנוך את

‘

‘

בלמים

בית הדין הצבאי המחוזי
במחוז שיפוט מ"ל

בפני השופטים:

אב"ד [REDACTED]
שופטת [REDACTED]
שופטת [REDACTED]

בעניין:

[REDACTED]
[REDACTED]

המבקשים:

נגד

המשיבים:

1. התובע הצבאי

[REDACTED] (ע"י ב"כ)

2. טור' ג.פ'

[REDACTED] (ע"י ב"כ,

3. טור' א.א'

[REDACTED] (ע"י ב"כ)

5

5